

ikke finde Repræsentanter; i Kommunerne bør Mængdens Stemmer ikke ubetinget afgjøre de reent økonomiske Spørgsmaal, uden at mange af dem, der bidrage stærkest til Kommunen, kunne faae Veilighed til at gjøre deres Stemmer gjældende. Men her befinde vi os paa et ganske andet Omraade; her er ikke Tale om saadanne politiske Spørgsmaal og ei heller om Skatte-spørgsmaal eller deslige, men her er Tale om Udførelsen og Opretholdelsen af Retfærdighedens Forbringere; enhver dygtig, agtværdig og selvstændig Mand, i hvad Klasse han end findes, uanset hvor megen eller hvor ringe Skat han betaler, hvor store eller ringe Indtægter han har, har den samme Interesse i og Ønske om, at Retsordenen opretholdes og kan derfor naturlig kaldes til at være Nævning. Ubelukkelse eller Fritagelse ere derfor paa ingen Maade grundede paa, at Vedkommende skulde være udhygig til at udføre Nævningehvervet, men derpaa, at de Omkostninger, som ere forbundne med Udførelse af Gjæringen, ville overstige hans Kræfter. Det er den eneste naturlige og berettigede almindelige Undtagelse, og Garantien for, at der erholdes Nævninger, som ønskeligt kan være, ligger paa et heelt andet Sted end i den første almindelige Riste; den ligger i den endelige Forfattelse af den Riste, som skal affattes, for at Vedtrækning kan foretages efter den. Maaden, hvorpaa denne Riste dannes, og navnlig de Mænd, man vælger for at danne denne Riste, er Hovedsagen. Ogsaa i det Punkt maa jeg erklære mig uenig med Udcastet. Det har stillet Amtmanden i Spidsen for de Mænd, der skulde danne denne Riste; jo større Vægt jeg lægger paa denne Ristes Forfattelse, destomere troer jeg, det kommer an paa, at der ikke skal være den mindste Skygge af Tvivl om, at den, der forfatter Risten, er en selvstændig Mand, en Mand, der ikke i nogen som helst Henseende staaer i Afhængighedsforhold. Jeg troer meget vel, at Mænd i hvilke som helst Stillinger kunne og vilde, naar de ere rejskafne Mænd, udøve et saadant Kald samvittighedsfuldt. Der er tillige visse Betingelser, som Amtmanden opfylder, og som maaskee ikke andre Mænd i Kredsen saa let opfylder; navnlig har han ofte nøie Kjendskab til Befolkningen, hvilket kan gjøre ham stillet til at udføre et saadant Hverv.

Men nu maa erindres, at naar de kommunale Autoriteter skulde vælge tvende Hjælpere for kortere Tid for at bistaae Amtmanden med Hensyn til Udførelsen af denne Gjæring, da er han det blivende og staaende Medlem, som vil udøve en afgjørende Indflydelse, fordi han netop i denne sin Virksomhed lidt efter lidt vil faae et saadaat Fodfæste, at de Andre maa træde tilbage for hans Mening; jo ældre han bliver i denne Gjæring, destomindre ville de Andre være istand til at gjøre en modsat Ansøgnelse gjældende. Men nu kommer det væsentlig an paa at undgaae endog det mindste Skin overfor Befolkningen af, at Regjeringen har, direkte eller indirekte, nogen som helst Indflydelse ved Forfattelsen af Nævningelisterne, og dette troer jeg, at vi helst maae for Amtmandens egen Skyld, fordi hans Stilling overfor Befolkningen let kan blive skjævt, fordi han ved at udføre denne Gjæring nødvendigt vil komme til at vrage, tilside sætte eller drage frem, og muligt faae Ord for at tage Hensyn, som han slet ikke har taget, men som En eller Anden troer, at han har taget. Han vil da tabe noget af det Fodfæste, han har som Amtmand, som Regjeringens Repræsentant i Kredsen. Jeg vil altsaa af disse Grunde foreslaae, at Amtmanden forsvinder som Præsident ved Dannelsen af Risterne. Jeg har en anden Grund, hvorfor jeg troer, at man skal benytte andre Mænd. Under Udviklingen af vort offentlige Liv er det af den højeste Betydning at lade overalt omkring i Landet, hvor private Mænd kunne findes, som kunne udføre vigtige offentlige Gjæringer, disse træde frem; det er vigtigt, at vi lidt efter lidt lomme de spredte Kræfter frem, som ofte kunne blive overordentlig nyttige for Udviklingen af det hele offentlige Liv. Vi skulle ikke være altfor forsigtige og troe i hvert enkelt Tilfælde, at det vil være umuligt at finde saadanne Mænd, thi hidtil ere de fundne, hvergang Nødvendigheden krævede det, og naar vi overhovedet skulle kunne gennemføre en konstitutionel Regjering, f. Ex. finde Mænd til at sidde i de lovgivende Forsamlinger, saa maae vi ogsaa kunne finde Mænd, der ere istand til og have Villie til for en begrændset Tid at udføre et Hverv som dette. Lad Formanden altsaa blive